

TEATR ROSA
Ołowiana kulka

O, wielcy dobroczyńcy, sprawcie,
by nasze zgromadzenie skropiła rosa wdzięczności.
W. Szekspir *Tymon Ateńczyk*, III, 6, tłum. S. Barańczak

Ołowiana kulka

To wyznanie i wyzwanie.
Śpiew, szloch, szept i skowyt.
Upadek i podniesienie, prowokacja i policzek.
To wydobywanie z mroku niepamięci,
niewiedzy, odrzucenia.
To wsłuchiwanie się w pomruki tajemnicy.

W miniaturze rozbrzmiewają fragmenty tekstów:
J. Tuwima, T. Manna, J.M.G. Le Clézio, H.Ch. Andersena,
F. Nietzschego, C. Churchill i H. Müllera;
a także średniowieczne kantyki,
lament południowowłoski i współczesna pieśń koreańska.

Sceny

I pomocy wołała
Byłam niemal jeszcze dzieckiem
Inger
Dajcie jałmużnę
Żądza grabieży
Woda pluszcze o łydki
Na wargach śnieg
Pion

Ołowiana kulka (2010) stanowi rozwinięcie pracy z lat 2007–09.

teatr.rosa@gmail.com

